

Laodicea - Nummer Vijf

De Laatste Drie

Jeff Pippenger

2023-09-03

Idealiter moeten de zeven gemeenten en de zeven zegels worden begrepen als parallelle symbolen die interne en externe lijnen van dezelfde geschiedenis voorstellen. Het is ook van belang op te merken dat, wanneer men de laatste drie gemeenten en de laatste drie zegels beschouwt, de historische lijn die de voortschrijdende geschiedenis vertegenwoordigt, geen primair onderwerp van de symbolen is. Wanneer de gemeenten worden toegepast in de context van parallelle geschiedenissen, is de voortgang van de geschiedenis een wezenlijk element van de symboliek, maar dit is niet het geval wanneer de laatste drie gemeenten en zegels als een symbool op zichzelf worden behandeld.

De laatste drie gemeenten hebben als symbool betrekking op de relatie tussen drie groepen en op de dynamiek van de wisselwerking tussen de drie groepen aanbidders die door de verschillende gemeenten worden voorgesteld. De laatste drie zegels duiden Gods volk aan zoals vertegenwoordigd door Mozes en Elia. Elia vertegenwoordigt de honderdvierendertigduizend en Mozes de rechtvaardige doden.

En toen het het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen van hen die gedood waren om het woord van God en om het getuigenis dat zij hadden. En zij riepen met luide stem en zeiden: Hoe lang nog, o Heilige en Waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? En aan ieder van hen werden witte gewaden gegeven, en hun werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook hun mededienstknachten en hun broeders, die gedood zouden worden zoals zij, voltallig zouden zijn. En toen het het zesde zegel geopend had, zie, er kwam een grote aardbeving; en de zon werd zwart als een haren zak, en de maan werd als bloed; en de sterren des hemels vielen op de aarde, zoals een vijgenboom zijn onrijpe vijgen afwerpt wanneer hij door een harde wind geschud wordt. En de hemel week terug als een boekrol die wordt opgerold, en alle bergen en eilanden werden van hun plaatsen gerukt. En de koningen der aarde, en de groten, en de rijken, en de oversten over duizend, en de machtigen, en iedere slaaf en iedere vrije, verborgen zich in de holen en tussen de rotsen der bergen; en zij zeiden tot de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. Want de grote dag van Zijn toorn is gekomen, en wie kan bestaan? Openbaring 6:9–17.

Zuster White deelt ons mee dat het vijfde zegel betrekking heeft op „een toekomstige tijdsperiode”. De verzen van het vijfde zegel vragen wanneer God het pausdom zou oordelen wegens het vermoorden van Gods volk tijdens de Donkere Middeleeuwen. Het antwoord werd gegeven dat God in de „laatste dagen” het pausdom zou oordelen om hun moord en ook om een andere groep pauselijke martelaren die eveneens door het pausdom gedood zou worden tijdens de crisis van de zondagwet.

“En toen Hij het vijfde zegel geopend had ... [Openbaring 6:9–11]. Hier werden taferelen aan Johannes voorgesteld die in werkelijkheid nog niet waren, maar die in een toekomstige tijdsperiode zouden zijn.” Manuscript Releases, deel 20, 197.

De inspiratie bevestigt tevens dat de zielen onder het altaar, die verlangen te weten wanneer God het pausdom zal oordelen, verbonden zijn met de twee stemmen van de engel die in het achttiende hoofdstuk van Openbaring de aarde met zijn heerlijkheid verlicht.

„Toen het vijfde zegel werd geopend, zag Johannes de Openbaarder in een gezicht onder het altaar de schare van hen die gedood waren om het Woord van God en het getuigenis van Jezus Christus. Daarna volgden de taferelen die in het achttiende hoofdstuk van Openbaring worden beschreven, wanneer zij die getrouw en waarachtig zijn, uit Babylon worden uitgeroepen. Openbaring 18:1–5 aangehaald.” Manuscript Releases, deel 20, 14.

In Openbaring achttien is het oordeel over het katholicisme dubbel, want daar en dan wordt zij gestraft, niet alleen om degenen die zij in de „laatste dagen” zal vermoorden, maar ook om de slachtoffers van moord tijdens de duistere eeuwen van het pauselijke bewind.

En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en opdat gij niet ontvangt van haar plagen. Want haar zonden hebben zich opgestapeld tot aan de hemel, en God heeft haar ongerechtigheden in gedachtenis gebracht. Vergeld haar zoals ook zij ulieden vergolden heeft, en verdubbelt haar dubbel naar haar werken; schenkt haar dubbel in de beker die zij gevuld heeft. Openbaring 18:4–6.

Het zesde zegel biedt een van de klassieke illustraties in de Bijbel van de gebeurtenissen die onmiddellijk voorafgaan aan de Wederkomst van Christus tijdens de zeven laatste plagen. Het eindigt met de inleiding tot hoofdstuk zeven van Openbaring, dat het antwoord geeft op de vraag die in het laatste vers van het zesde zegel wordt opgeworpen: “wie zal kunnen bestaan.” Er zijn twee groepen die als Gods banier zullen staan in de zondagwetcrisis, die haar afsluiting vindt wanneer de zeven laatste plagen komen. Die twee groepen zijn de honderd vierenveertigduizend, die door Elia worden voorgesteld, en de “grote schare”, die door Mozes wordt voorgesteld. Deze twee symbolen, Mozes en Elia, werden eerder aangeduid als degenen die aan het einde van de wereld staan, want zij stonden beiden met Christus op de Berg der Verheerlijking.

De eerste groep pauselijke martelaren uit de Donkere Middeleeuwen ontving witte gewaden, en de tweede groep op wie hun gezegd werd te wachten totdat die groep voltallig zou zijn, is de „grote schare”, die eveneens witte gewaden draagt. Het vijfde en zesde zegel geven geen parallele geschiedenis van de vijfde en zesde gemeenten; zij geven een getuigenis aangaande de twee groepen die opstaan als een banier voor de Heere in de „laatste dagen”. Die twee groepen zijn zij die de boodschappen verkondigen van de twee stemmen in Openbaring hoofdstuk achttien. De boodschap die dan wordt verkondigd, gaat vergezeld van de uitstorting van de Heilige Geest, zoals getypeerd door de geschiedenis van Pinksteren en de geschiedenis van de Middernachtsroep aan het begin van het adventisme.

„De engel die zich verenigt in de verkondiging van de boodschap van de derde engel, zal de gehele aarde verlichten met zijn heerlijkheid. Hier wordt een werk voorzeggd van wereldomvattende reikwijdte en ongekende kracht. De adventbeweging van 1840–44 was een heerlijke openbaring van de macht van God; de boodschap van de eerste engel werd uitgedragen naar elke zendingspost in de wereld, en in sommige landen was er de grootste godsdienstige belangstelling die in enig land sinds de Reformatie van de zestiende eeuw is waargenomen; maar deze zullen worden overtroffen door de machtige beweging onder de laatste waarschuwing van de derde engel.”

“Het werk zal gelijksoortig zijn aan dat van de Pinksterdag. Zoals de ‘vroegere regen’ werd gegeven in de uitstorting van de Heilige Geest bij de aanvang van het evangelie, om het opkomen van het kostbare zaad teweeg te brengen, zo zal de ‘late regen’ bij de afsluiting ervan worden gegeven voor het rijpen van de oogst. ‘Dan zullen wij kennen, indien wij ernaar jagen den Heere te kennen: Zijn opgang is zeker als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als de regen, als de spade en vroege regen op de aarde.’ Hosea 6:3. ‘En gij, kinderen van Sion, verheugt u en zijt blijde in den Heere, uw God; want Hij heeft u gegeven den leraar der gerechtigheid naar recht, en Hij zal u doen nederdalen den regen, den vroegen regen en den spaden regen, in de eerste maand.’ Joel 2:23. ‘En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees.’ ‘En het zal zijn, dat een ieder die den Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden.’ Handelingen 2:17, 21.”

„Het grote werk van het evangelie zal niet eindigen met een geringere openbaring van de kracht van God dan die welke het begin ervan kenmerkte. De profetieën die vervuld werden in de uitstorting van de vroege regen bij de aanvang van het evangelie, zullen opnieuw vervuld worden in de late regen bij de afsluiting ervan. Hier zijn ‘de tijden der verkwikking’ waarop de apostel Petrus vooruitzag toen hij zei: ‘Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgewist worden, wanneer de tijden der verkwikking zullen komen van het aangezicht des Heeren; en Hij Jezus zenden zal.’ Handelingen 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Nadat het zesde zegel de vraag heeft doen opkomen die Elia en Mozes, zoals voorgesteld in het zevende hoofdstuk van Openbaring, introduceert, wordt het zevende zegel geopend en beschrijft het de uitstorting van de Heilige Geest over die twee groepen. Het dient te worden opgemerkt dat er in die beschrijving een stilte is van een half uur. De uitstorting van de late regen, voorgesteld bij de opening van het zevende zegel, omvat een periode van stilte.

En toen Hij het zevende zegel geopend had, werd er een stilzwijgen in de hemel, omtrent een half uur. En ik zag de zeven engelen die voor God stonden; en hun werden zeven bazuinen gegeven. En een andere engel kwam en stond bij het altaar, met een gouden wierookvat; en hem werd veel reukwerk gegeven, opdat hij het met de gebeden van alle heiligen zou offeren op het gouden altaar, dat vóór de troon was. En de rook van het reukwerk steeg, met de gebeden der heiligen, uit de hand van de engel op voor God. En de engel nam het wierookvat, en vulde het met vuur van het altaar, en wierp het op de aarde; en er kwamen stemmen, donderslagen, bliksemstralen en een aardbeving. Openbaring 8:1–5.

Zoals zojuist opgemerkt in de aangehaalde passage uit De Grote Strijd begint de late regen te worden uitgestort wanneer de machtige engel neerdaalt en de aarde verlicht met zijn heerlijkheid.

De late regen begon toen „de grote gebouwen van New York City werden neergehaald” op 11 september 2001.

“Waar komt toch het bericht vandaan dat ik heb verklaard dat New York door een vloedgolf zal worden weggevaagd? Dit heb ik nooit gezegd. Ik heb gezegd, toen ik zag hoe daar de grote gebouwen verrezen, verdieping op verdieping: ‘Welke vreselijke taferelen zullen zich voordoen wanneer de Heere zal opstaan om de aarde geducht te schudden! Dan zullen de woorden van Openbaring 18:1–3 vervuld worden.’ Het gehele achttiende hoofdstuk van Openbaring is een waarschuwing voor wat over de aarde komt. Maar ik heb geen bijzonder licht met betrekking tot wat over New York komt, behalve dat ik weet dat op een dag de grote gebouwen daar zullen worden neergehaald door het keren en omkeren van Gods macht. Uit het licht dat mij gegeven is, weet ik dat er verderf in de wereld is. Eén woord van de Heere, één aanraking van Zijn machtige kracht, en deze massieve bouwwerken zullen instorten. Er zullen taferelen plaatsvinden waarvan wij ons de ontzagwekkendheid niet kunnen voorstellen.”
Review and Herald, 5 juli 1906.

Op 11 september 2001 begon de late regen te vallen, en de uitstorting van die regen valt op hen die door Elia en Mozes worden voorgesteld, en omvat een tijd van stilte. Een tijd van stilte voor Mozes en Elia wordt eveneens voorgesteld in het elfde hoofdstuk van Openbaring, waar Mozes en Elia, die twee profeten die de wereld kwelden, in de straten werden “gedood”. Maar na drieënhalve dag kwamen zij uit de grot van Horeb tevoorschijn en voeren op naar de hemel. In de geschiedenis van de late regen wordt de boodschap, voorgesteld door die twee boodschappers, gedood en op straat geworpen, maar niet begraven totdat zij worden opgewekt. Dit is een van de voornaamste waarheden die de Leeuw uit de stam van Juda thans ontsluit.

De laatste drie zegels identificeren de eindbeweging van Gods volk, zoals voorgesteld door Elia en Mozes. Die beweging sterft en wordt opgewekt. Het is een beweging, want het adventisme begon met een beweging die voortduurde tot 1863, toen men de eerste waarheid terzijde stelde die William Miller ertoe werd geleid te onderkennen. In 1863 eindigde de beweging, want in 1863 werden zij wettelijk een kerkgenootschap. De Alfa en Omega houdt vol dat, als Hij Zijn overblijfselvolk als een beweging is begonnen, Hij het ook als een beweging zal beëindigen.

Wij hebben nu het overzicht van de zeven gemeenten en de zeven zegels voltooid. In de laatste drie zegels zien wij twee klassen van de verlost, die worden voorgesteld door Mozes en Elia. Al deze zegels getuigen van de machtige engel van Openbaring achttien. Toen hij op 11 september 2001 neerdaalde, gingen twee klassen van verlost een reinigingsproces binnen dat erop gericht is twee klassen van aanbidders binnen de beweging aan het einde van het adventisme aan het licht te brengen en te scheiden, zoals voorafgeschaduwd door de beweging aan het begin van het adventisme. Daniël geeft aan dat die ene klasse, die hij de goddelozen noemt, de toename van kennis niet zal begrijpen, maar de wijzen wel. Mattheüs deelt ons mee dat het ontbreken van begrip van de kennis die is ontzegd, een maagd als dwaas kenmerkt. De wijze maagden tonen in de crisis te middernacht aan dat zij de toename van kennis begrepen en bezitten. De wijzen en de dwazen worden voorgesteld door de gemeente van Filadelfia of de gemeente van Laodicea. De goddeloze, dwaze maagden van Laodicea zullen uit de mond van de Heere worden uitgespuwd, en

de wijzen ontvangen Gods naam, of Zijn karakter, op hun voorhoofden. Indien de zesde gemeente van Filadelfia de wijzen vertegenwoordigt, hoe komt het dan dat de zevende gemeente van Laodicea de goddelozen vertegenwoordigt? Indien dit het geval is, is de volgorde dan niet verstoord? Het antwoord wordt uiteraard opgelost door Alfa en Omega.

Aan het begin van het eerste benoemde volk van God, het oude Israël, was Mozes een voorafbeelding van Christus aan het einde van dat benoemde volk.

Want Mozes heeft waarlijk tot de vaders gezegd: Een profeet zal de Heere, uw God, u verwekken uit uw broeders, gelijk mij; Hem zult gij horen in alles wat Hij tot u zal spreken. En het zal geschieden dat iedere ziel die naar die Profeet niet zal horen, uit het volk zal worden uitgeroeid. Handelingen 3:22, 23.

Aan het einde van het eerste benoemde volk van God was Johannes de Doper de Elia-boodschapper die de weg bereidde voor Christus' eerste komst. Jezus zou vervolgens aan het kruis Zijn offer brengen en daarna Zijn hogepriesterlijke bediening beginnen in het heilige van het hemelse heiligdom. Aan het begin van het tweede benoemde volk van God, het moderne Israël, was William Miller de Elia-boodschapper die de weg bereidde voor Christus' tweede komst. Jezus kwam toen plotseling in het Allerheiligste en begon met het oordeel. Aan het einde van het tweede benoemde volk van God bereidde een laatste Elia-boodschapper de weg voor Christus om de bedeling van het oordeel over de levenden te beginnen, de voltooiing van Zijn werk als hemelse Hogepriester en Zijn tweede komst.

William Miller symboliseert niet alleen de boodschapper, maar ook de beweging waarmee hij verbonden was.

„Met beven begon William Miller voor het volk de verborgenheden van het koninkrijk van God te ontvouwen, terwijl hij zijn toehoorders door de profetieën heen voerde tot aan de tweede komst van Christus. Met iedere inspanning won hij aan kracht. Zoals Johannes de Doper de eerste komst van Jezus aankondigde en de weg bereidde voor Zijn komst, zo verkondigden William Miller en zij die zich bij hem aansloten de tweede komst van de Zoon van God....“

“Duizenden werden ertoe gebracht de waarheid te omhelzen die door William Miller werd gepredikt, en dienstknechten van God werden verwekt in de geest en de kracht van Elia om de boodschap te verkondigen.” Early Writings, 229, 230, 233.

Aan het begin van het oude Israël riep God Mozes, die veertig jaar van verdorven opvoeding in Egypte had ontvangen, wat veertig jaar leven in de woestijn vereiste in een poging de invloed van Egypte uit zijn karakter te verwijderen. Veertig jaar na zijn geboorte oefende Mozes, begrijpend dat hij was uitverkoren om Gods volk uit Egypte te leiden, menselijke kracht uit door de Egyptenaar te doden. Veertig jaar later, bij de brandende braamstruik, verzette hij zich tegen Gods roeping. Nadat hij de roeping uiteindelijk had aanvaard, veronachtzaamde hij het gebod zijn zoon te besnijden totdat hij met de dood werd bedreigd. Aan de grens van het Beloofde Land kwam hij in opstand en sloeg de Rots voor de tweede maal. Aan het begin van het oude Israël bezat Mozes de karaktertrekken van een Laodiceaan. Daarbij vervulde hij toch nog steeds zijn hoge en heilige

roeping, met inbegrip van de voorafbeelding van Christus aan het einde van het oude Israël. Christus, die worstelde met de haarklovede Joden, of hen die zeiden dat zij Joden waren, maar het niet waren, vertegenwoordigde het karakter van een Filadelfiër. Aan het begin van het oude Israël vertegenwoordigde Mozes een Laodiceaan die behoefte had aan goud, ogenzalf en witte klederen. Aan het einde is Christus een Filadelfiër.

Aan het begin van het adventisme was William Miller, vertegenwoordigd door die weinigen in Sardis die hun klederen niet bevlekt hadden, een vertegenwoordiger van Filadelfia, evenals de beweging die met hem verbonden was. Aan het einde van het adventisme was de beweging die in 1989 de tijd van het einde herkende, evenzeer Laodiceaans als Mozes. De Milleritische beweging is een type van de beweging van Future for America, met de profetische kanttekening dat de eerste beweging werd vervuld door Filadelfianen in de tijd van Filadelfia, en de laatste beweging wordt vervuld door Laodiceaanen in de tijd van Laodicea.

Ik ben meer dan enig ander persoon die met de geschiedenis van Future for America verbonden is, getuige van de profetische geschiedenis van deze beweging vanaf 1989, en ik getuig dat ik die geschiedenis persoonlijk heb doorlopen, beginnend in 1989 en voortgaand, als een gecertificeerde Laodiceaanse Adventist. Er zijn vele zielen op die weg die mijn getuigenis zouden bevestigen. Ik kan ook met zekerheid getuigen dat degenen die aan het einde van het adventisme met de beweging verbonden waren, eveneens gecertificeerde Laodiceaanse Adventisten waren. Het eerste benoemde volk begint met een Laodiceaan die een Filadelfiër wordt en eindigt met een Filadelfiër. Het tweede benoemde volk begint met een Filadelfiër en eindigt met een Laodiceaan die geroepen wordt een Filadelfiër te worden. Dit is het kenmerk van Alfa en Omega.

Ondanks de ellendige, jammerlijke geestelijke blindheid van de leider en van hen die zich met hem verenigden, bestuurde en beheerde God nog steeds de profetische wegmarkeringen die zich vanaf 1989 tot nu toe hebben voltrokken. Ondanks de geestelijke naaktheid en armoede van de leider en van hen die zich met hem verenigden, was God nog steeds de ontzegeling van de waarheden aan het leiden die Hij geschikt achtte te ontzegelen. In Zijn barmhartigheid, die nooit van Zijn „waarheid” is gescheiden, stelde Hij een reinigingsproces in werking dat erin voorzag dat een Laodiceeër zou sterven en daarna als een Filadelfiër zou worden opgewekt. Die dood en opstanding werden getypeerd door de auteurs van de boeken Daniël en Openbaring, die beiden symbolisch werden gedood en opgewekt. Johannes werd opgewekt uit de dood van het geworpen worden in een ketel kokende olie, Daniël uit de kuil van hongerige leeuwen. Zo leggen de twee boeken, die één boek zijn, nadruk op het symbool van dood en opstanding als deel van de boodschap die nu wordt ontzegeld.

Naarmate de beweging in de „laatste dagen” van het onderzoekend oordeel (dat voorafgebeeld werd door de Milleritische beweging) het einde der tijden naderde, heeft God beschikt dat de leider en de beweging gedood zouden worden en daarna opgewekt. In de context van de zeven gemeenten werd Laodicea op 18 juli 2020 gedood en zou zij vóór de naderende zondagswet als Filadelfia worden opgewekt. De opgewekte beweging zou tot de zeven gemeenten behoren, maar zij zou de achtste zijn. De beweging zou de achtste zijn, dat is uit de zeven.

Dit profetische geheim wordt in het boek Openbaring op grond van verscheidene getuigen bevestigd, hoewel het tot dusver niet is onderkend. In deze tijdsperiode treden wij nu de beproeving van het beeld van het beest binnen, waarvan zuster White ons meedeelt dat zij de toets is die aan de zondagswet voorafgaat. Het is bij de zondagswet dat het zegel van God wordt opgedrukt op de Filadelfiërs van die geschiedenis. Maar zij moeten de beproeving van het beeld van het beest, die komt vóór de genadetijd wordt gesloten, doorstaan.

“De Heer heeft mij duidelijk getoond dat het beeld van het beest gevormd zal worden voordat de genadetijd wordt afgesloten; want het zal de grote toetssteen voor het volk van God zijn, waardoor hun eeuwige bestemming zal worden beslist. Uw standpunt is zulk een warboel van tegenstrijdigheden dat slechts weinigen erdoor misleid zullen worden.

“In Openbaring 13 wordt dit onderwerp duidelijk uiteengezet; [Openbaring 13:11–17, geciteerd].

“Dit is de beproeving die het volk van God moet ondergaan voordat het verzegeld wordt. Allen die hun trouw aan God hebben bewezen door Zijn wet te onderhouden en te weigeren een valse sabbat te aanvaarden, zullen zich scharen onder de banier van de Heere God Jehova en zullen het zegel van de levende God ontvangen. Zij die de waarheid van hemelse oorsprong prijsgeven en de zondagsabbat aannemen, zullen het merkteken van het beest ontvangen.”
Manuscript Releases, volume 15, 15.

In deze huidige geschiedenis zijn de twee hoornen die voorheen werden aangeduid als het republicanisme en het protestantisme, reeds veranderd in een democratie en afvallig protestantisme. Wanneer die twee hoornen ten volle verenigd zijn, vormen zij vervolgens één macht, één hoorn. In diezelfde periode zal God de ware hoorn van het protestantisme aanwijzen en verheffen om te waarschuwen tegen het beeld van het beest. Die twee hoornen lopen evenwijdig aan elkaar totdat de Verenigde Staten ophouden het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie te zijn.

Openbaring zeventien maakt duidelijk dat de drievoudige verbintenis van de draak (de Verenigde Naties), het beest (de pauselijke macht) en de valse profeet (de Verenigde Staten) de macht is die het achtste hoofd vormt, dat uit de zeven hoofden is. Die zeven hoofden zijn de koninkrijken van de Bijbelse profetie, beginnend met Babylon, vervolgens Medo-Perzië, Griekenland en daarna het heidense Rome. Vervolgens is het vijfde koninkrijk het pauselijke Rome, dat in profetische zin in 1798 een dodelijke wond ontving. Op dat punt in de geschiedenis besteed het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie, de Verenigde Staten, de troon, totdat het ten val wordt gebracht bij de spoedig komende zondagswet.

De Verenigde Naties zullen dan door de macht die de gehele wereld ertoe dwingt een beeld voor het beest op te richten, daartoe worden gedwongen. Op dat moment heeft ook het zesde koninkrijk een dodelijke wond ontvangen, maar de Verenigde Staten zullen dan de gehele wereld dwingen hun leiderschap over de Verenigde Naties te aanvaarden en eisen dat zij ook het morele gezag van het pausdom aanvaarden om de drievoudige unie te besturen.

En het verleidt hen die op de aarde wonen door middel van die wonderen welke het macht had te doen voor het aangezicht van het beest; en het zegt tot hen die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest dat de wond van het zwaard had en toch leefde. En het had macht om adem te geven aan het beeld van het beest, opdat het beeld van het beest ook zou spreken en maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden. Openbaring 13:13, 14.

De enige definitie van het „beeld van het beest” in de geïnspireerde openbaring is dat het de combinatie vertegenwoordigt van kerk (de pauselijke macht) en staat (de Verenigde Naties, waarbij de Verenigde Staten de andere negen koningen beheersen). Izebel is de pauselijke macht; Achab zijn de Verenigde Staten, die koning zijn van de tien noordelijke stammen.

Wanneer de Verenigde Staten vallen bij de zondagswet, wordt Tyrus (het pausdom), dat sinds 1798 vergeten is geweest, „in herinnering gebracht” en begint zij haar verleidelijke liederen. Als gevolg van de financiële ineenstorting, in de geschriften van Ellen White voorgesteld als „nationale ondergang”, worden de Verenigde Staten gedwongen de gehele wereld bijeen te brengen om de bijbelse macht het hoofd te bieden die ieders hand tegen hem verenigt. Die macht is de islam, zoals voorgesteld door Ismaël, de voorvader van de islam.

En de engel des Heren zei tot haar: Zie, gij zijt zwanger en zult een zoon baren, en gij zult hem de naam Ismaël geven, omdat de Here uw verdrukking gehoord heeft. En hij zal een wilde man zijn; zijn hand zal tegen allen zijn, en de hand van allen tegen hem; en hij zal wonen tegenover al zijn broeders. Genesis 16:11, 12.

De Verenigde Staten sluiten een verbond met de andere negen koningen en nemen daarin de leidende positie in. Zij doen dit slechts voor korte tijd, en zullen er vervolgens op aandringen dat de pauselijke macht het hoofd van dit alles wordt, evenals Izebel Achab beheerste.

Zo trekt het drievoudig bondgenootschap van de draak, het beest en de valse profeet gezamenlijk op naar Armageddon. Het getal acht vertegenwoordigt de opstanding, en het koninkrijk dat door de profetie wordt aangeduid als een dodelijke wond ontvangende, was het vijfde koninkrijk, de pauselijke macht. Wanneer het pausdom wordt opgewekt, wordt het het achtste koninkrijk en krijgt het de heerschappij over de drievoudige unie, en dat achtste koninkrijk is die ene kop van de zeven koninkrijken die is aangeduid als een dodelijke wond te hebben ontvangen; maar de inspiratie wijst ook op de genezing van die dodelijke wond.

„Nu wij de laatste crisis naderen, is het van het hoogste belang dat er harmonie en eenheid bestaan onder des Heren werktuigen. De wereld is vervuld van storm en oorlog en tweedracht. Toch zal het volk zich onder één hoofd — de pauselijke macht — verenigen om God te weerstaan in de persoon van Zijn getuigen. Deze eenheid wordt samengebonden door de grote afvallige. Terwijl hij tracht zijn werktuigen te verenigen in de strijd tegen de waarheid, zal hij eraan werken haar voorstanders te verdelen en te verstrooien. Jaloezie, kwaad vermoeden, kwaadsprekerij worden door hem aangestookt om onenigheid en verdeeldheid teweeg te brengen.” Testimonies, deel 7, 182.

Het vijfde koninkrijk, het zesde koninkrijk en het zevende koninkrijk hebben op dat moment alle hun afzonderlijke koninkrijken verloren; daarom worden hun respectieve koninkrijken alle tezamen opgewekt als één koninkrijk dat uit drie delen bestaat, als vervalsing van de drievoudige samenstelling van de Godheid.

Het zesde koninkrijk dat begon met twee lamachtige horens en eindigt als één hoorn die spreekt als een draak, bezit het profetische kenmerk van de pauselijke macht, want het wordt het beeld van het beest. Het is het beest, de pauselijke macht, dat in de eerste plaats wordt voorgesteld als het herrezen achtste koninkrijk dat uit de zeven was. Maar hoewel het de pauselijke macht is die het profetische raadsel, namelijk dat het achtste uit de zeven is, het meest rechtstreeks vervult, vormt de Verenigde Staten een beeld van het pausdom en brengt daarom profetisch dezelfde kenmerken voort als de pauselijke macht.

De Verenigde Staten begonnen in 1798, toen volgens Jesaja drieëntwintig Tyrus, de pauselijke macht, vergeten zou worden tot aan het einde van het zesde koninkrijk. 1798 was voor de Millerieten de tijd van het einde aan het begin van het adventisme. Tegen het voorjaar van 1844 had het Milleritische adventisme de mantel van het protestantisme aanvaard, die parallel loopt met de hoorn van het republicanisme, welke de regering van de Verenigde Staten vertegenwoordigt. De twee horens bevinden zich op hetzelfde dier, en gaan daarom samen door de geschiedenis heen. Het begin en het einde van het adventisme lopen parallel met de republikeinse hoorn. De geschiedenis vanaf 1798, totdat de protestanten de boodschap van de eerste engel verwierpen, was de periode waarin God die protestantse hoorn bevestigde. Hij deed dit door middel van een beproevingsproces, zoals Hij dat ook met de republikeinse hoorn deed. Er valt veel te zeggen over de parallelle horens, maar nu niet.

De Republikeinse hoorn bedrijft hoererij met het afvallige protestantisme, niet met de ware protestantse hoorn, want de ware hoorn is de bruid van het Lam en zij is een maagd. Sinds de tijd van het einde in 1989 zijn er zeven presidenten geweest. De zesde van die presidenten ontving een dodelijke wond in juist hetzelfde jaar waarin de beweging aan het einde van het adventisme eveneens een dodelijke wond ontving. De achtste president sinds de tijd van het einde in 1989 zal degene zijn die een dodelijke wond ontving die genezen is. Hij moet een president zijn die uit de zeven is. Tegelijkertijd werd in 2020, toen de zesde president zijn dodelijke wond ontving, ook de hoorn gedood die nu de protestantse mantel draagt. Zoals het is met het beest van het katholicisme, en zoals het is met het beeld van het beest van het afvallige protestantisme, zo is het ook met de ware hoorn van het protestantisme. De hoorn van het protestantisme wordt voorgesteld als de zesde gemeente, die de achtste wordt, maar uit de zeven is.

Wanneer u deze beweringen toetst, bedenk dan dat de boodschap die vlak vóór het sluiten van de genadetijd wordt ontzegd, zeer zeker zal worden gebracht binnen de context dat het begin het einde illustreert. Die boodschap zal worden gebracht volgens de methodologie van het „historicism”, die de bijbelse geschiedenis in samenhang met de wereldgeschiedenis gebruikt om het einde van de wereld te identificeren. Die boodschap komt op uit de aarde.

Waarheid zal uit de aarde opkomen, en gerechtigheid zal uit de hemel nederzien. Ook zal de HEERE het goede geven, en ons land zal zijn opbrengst geven. Gerechtigheid zal voor Zijn aangezicht uit gaan, en ons zetten op de weg van Zijn voetstappen. Psalmen 85:11–13.

Het is niet slechts zo dat de aarde in de passage wordt aangeduid als een „land”. De passage in de Psalmen identificeert het „land” niet alleen als het „aardbeest” van Openbaring dertien, maar merkt ook op dat de „waarheid” uit de aarde „opspruit”.

“Welke natie van de Nieuwe Wereld was in 1798 bezig op te komen tot macht, gaf uitzicht op kracht en grootheid, en trok de aandacht van de wereld? De toepassing van het symbool laat geen enkele vraag open. Eén natie, en slechts één, beantwoordt aan de kenmerken van deze profetie; zij wijst onmiskenbaar op de Verenigde Staten van Amerika. Telkens weer zijn de gedachte, bijna de exacte woorden, van de gewijde schrijver onbewust gebruikt door redenaar en geschiedschrijver bij het beschrijven van de opkomst en groei van deze natie. Het beest werd gezien ‘opkomend uit de aarde’; en volgens de vertalers betekent het hier met ‘opkomend’ weergegeven woord letterlijk ‘groeien of opschieten als een plant.’” *The Great Controversy*, 440.

De Verenigde Staten zijn het beest uit de aarde dat „opkomt”. Dus wanneer u de beweringen toetst die in deze artikelen worden gedaan, duidt de inspiratie aan dat de boodschap gebaseerd zal zijn op het feit dat het einde wordt geïllustreerd door het begin; zij zal geplaatst worden in de context van historische lijn op historische lijn, en zij moet voortkomen uit een stem in de Verenigde Staten. Er zijn natuurlijk valse stemmen binnen de Verenigde Staten, maar overeenkomstig en op gezag van Gods Woord is iedere boodschapper of bediening die zich buiten de Verenigde Staten bevindt of daarbuiten haar oorsprong heeft, een vals licht. Het adventisme begon in de Verenigde Staten met de stem van een man en een beweging die in de Verenigde Staten werd gevestigd. Jezus illustreert het einde van een zaak met het begin van een zaak.

Wie een oor heeft, laat hij horen wat de Geest tot de gemeenten zegt.